

въ бранище, а огъ послѣ къмъ бърдото Маркови Стълби съвсѣмъ се открива на неприятелскитѣ гранати. Тѣмъ отъ това мѣсто се отдѣля отъ Караджа единъ планински рѣтъ и се свършва съ стрѣмна канара до долината, която е предѣлъ между него и Лисата височина. На самия гребенъ на рѣтъ, който е обрасналъ съ гѣсто бранище и шумакъ, залѣгва стрѣлковата рота. Огъ стрѣлковия баталионъ отдѣлено и друга рота, която да пази неприятеля отъ къмъ планинскитѣ рѣтове, които се вдаватъ къмъ Лисата височина отъ Вѣтръ поле; тая рота заповѣдахъ да е подкрепѣтъ съ една рота отъ опълчението; съ една дума, моя отрядъ се намѣрваше въ гърба на неприятелската позиция, отъ която се той отдѣля съ една доста широка долина, засипана въ настоящето врѣме съ дълбокъ снѣгъ; стрѣмнитѣ склонове, които заграждатъ завзетата ми височина, служѣтъ за най добра гаранция, дѣто турцитѣ не са рѣшаватъ да ме нападатъ, още повече, че би трѣбвало да се катерѣтъ до гуща въ снѣгъ и да си чистѣтъ пѣтъ подъ най жестокия огънъ на нашитѣ стрѣлци. Вечеръта узнавамъ, че къмъ главния проходъ отъ Топлишъ, дѣто се доста поизмѣчиха саперитѣ и Казанцитѣ, пристигналъ Суздалския полкъ и мѣкне въ рѣце 4 фунтовата батарея отъ 16 та артилериийска бригада на подполковника Куропаткина; казватъ, че около всѣко орѣдие работѣтъ по 100 човѣка и при това пакъ неможало прѣзъ цѣлия день да вкачѣтъ орѣдията до върха. Действително че гигантска работа. Днесъ, както и вчера, деня прѣвсходенъ и ясенъ, а на пладнѣ просто топло, тѣй што снѣга отъ горѣ малко се поистопилъ, нѣ на мене това не дойде до тамъ добрѣ, понеже, като слѣзвамъ постоянно отъ коня, измокрихъ си краката, а вечеръта, когато начена да мрѣзне, отидохъ по равнината на татѣкъ къмъ Марковитѣ Стълби, дѣто ми измрѣзнаха пѣрститѣ и на двата крака. Азъ забѣлязахъ измрѣзването на пѣрститѣ си чакъ като се върнахъ на позицията; наченаха да ги разтриватъ, нѣ бѣше вече късно, пакъ добрѣ че се намѣри у адютанта високъ единъ шошонъ за по измрѣзвалия ми дѣсенъ кракъ.